

sygn. akt IX Ka 156/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2014 r

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział IX Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Walenta

Sędziowie : SO Rafał Sadowski

SO Mirosław Wiśniewski (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Maćkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Barbary Dryzner

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2014 r.

sprawy **D. R.**

oskarżonego z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego Toruń Centrum – Zachód w Toruniu

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 18 lutego 2014 r. sygn. akt II K 743/13

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Toruniu.

Sygn. akt IX Ka 156/14

UZASADNIENIE

D. R. został oskarżony o to, że:

w dniu 26 stycznia 2013r w T. przed budynkiem przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał zaboru w celu przywłaszczenia złotej obrączki o wartości 500 zł należącej do P. M., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w A.II Wydziale Karnym sygn. akt (...)

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 18 lutego 2014 r. (sygn. akt II K 743/13) uznał oskarżonego D. R. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat oddając go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego oraz wymierzył mu karę 20 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych.

Oskarżony został zwolniony od opłaty i kosztów sądowych, którymi obciążony został Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł prokurator** zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego zarzucając wyrokowi obrazę przepisów prawa procesowego, która mogła mieć wpływ na treść wyroku tj. art. 41 §1 kpk poprzez wydanie wyroku przez sędziego, który rozstrzygnął o odpowiedzialności innej osoby w zakresie czynu pozostającego w powiązaniu z czynem zarzuconym oskarżonego, co doprowadziło do wywołania uzasadnionej wątpliwości co do bezstronności sędziego.

W związku z powyższym zarzutem prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Niezależnie od zarzutu podniesionego w apelacji prokuratora, sąd odwoławczy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Analiza akt sprawy oraz jednoznacznego stanowiska oskarżonego zaprezentowanego w złożonym przez niego na etapie postępowania odwoławczego piśmie (k. 106), przekonuje, że w sprawie doszło do ewidentnego naruszenia przepisu art. 479 § 1 kpk, albowiem Sąd Rejonowy w dniu 18 lutego 2014 r. prowadził postępowanie bez udziału oskarżonego i wydał wyrok zaoczny mimo, iż oskarżony nie został właściwie zawiadomiony o terminie rozprawy.

Otóż w toku postępowania odwoławczego wyszło na jaw, że oskarżony nieprzerwanie od 26 lipca 2013 r. przebywa w zakładzie karnym, co wynika wprost z informacji z systemu NEO- SAD (k. 108-109). W takim wypadku wszelka korespondencja sądowa winna być oskarżonemu doręczana - w trybie art. 134 §2 kk - na adres zakładu karnego w którym przebywał. Tymczasem sąd meriti kierował wszystkie przesyłki na adres wskazany przez niego w toku postępowania przygotowawczego jako adres do korespondencji (G(...)gmina L.). Taka forma doręczenia była nieprawidłowa a uchybienie regule doręczenia opisanej w art. 134 §2 kk (i regule orzekania wyrokiem zaocznym wyłącznie w sytuacji kiedy oskarżony nie stawia się na rozprawę mimo skutecznego doręczenia wezwania), miało o tyle istotne znaczenie w sprawie, że oskarżony podniósł, że nie wiedział nic o toczącym się przeciwko niemu postępowaniu jak i nie miał wiedzy o wydanym wyroku. Wiarygodności tych zapewnień nie sposób podważyć skoro nie otrzymał żadnej przesyłki z sądu a przebywając w zakładzie karnym miał ograniczone możliwości podjęcia jakiegokolwiek aktywności procesowej.

W zaistniałej sytuacji procesowej brak było zatem przesłanek do przeprowadzenia w dniu 18 lutego 2014 r. rozprawy pod nieobecność oskarżonego i do wydania wyroku zaocznego. Zgodnie z dyspozycją art. 479 § 1 kpk sąd może prowadzić rozprawę w trybie uproszczonym pod nieobecność oskarżonego jedynie wtedy, gdy nie stawił się on na rozprawę mimo doręczenia mu wezwania oraz nie usprawiedliwił niestawiennictwa i nie wniósł o odroczenie rozprawy (art. 480 kpk). Jest więc oczywiste, że nie można prowadzić rozprawy, gdy oskarżonemu nie doręczono skutecznie wezwania na termin rozprawy lub gdy obiektywnie nie miał możliwości odbioru takiego wezwania, a taka sytuacja niewątpliwie miała miejsce w niniejszej sprawie.

Zwrócić należy też uwagę, że w aktach sprawy brak jest dowodu doręczenia oskarżonemu wyroku zaocznego. Mimo, że zarządzenie o doręczeniu oskarżonemu odpisu wyroku z pouczeniem figuruje jako wykonane (k. 87), to jednak w aktach sprawy próżno szukać dowodu doręczenia.

Z uwagi na powyższe uchybienia, zaskarżony wyrok nie mógł się ostać, dlatego też Sąd Okręgowy zdecydował o jego uchyleniu i przekazaniu sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Wyjaśnić na marginesie należy, że sąd odwoławczy nie rozważał zarzutu naruszenia art. 41 §1 kk podniesionego przez prokuratora w apelacji, bowiem z uwagi na uchylenie wyroku jego analiza stała się bezprzedmiotowa.